

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Сливен, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петя Хр. Манова

при участието на секретаря Василка Д. Къчева
като разгледа докладваното от Петя Хр. Манова Гражданско дело № 20232230103742 по описа за 2023 година

Предмет на производството е предявен иск с пр. осн. чл. 439 от ГПК.

В исковата молба ищецът твърди, че е получил известие по пощата да се яви, за да получи документи. От там му било връчено писмо, от което установил, че му е изпратено съобщение с изх. № 72656/03.08.2023 г., с което го уведомяват, че бил длъжник по ИД № 20239150401729 на ЧСИ с рег. № 915 Гергана Грозева, с район на действие ОС Сливен, с взыскател ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД. От същото установил, че задължението му по ИД включва 1617,86 лв. неолихвяема сума, 403,00 лв. главница, 261.19 лв. лихви, 3,12 лв. присъдени разноски и 150 лв. разноски по ИД, 255,77 лв. такса в полза на ЧСИ и други дължими суми в размер на 150,00 лв. От съобщението разбрал също, че общото му задължение по ИД е в размер на 2843.34 лв., както и че от взыскателя му е наложен заповед за изплатване на някаква банкова сметка в ЦКБ АД.

Със съобщението му било връчено и копие от ИЛ от 11.05.2017 г., от който било видно, че същият бил издаден въз основа на Заповед за изпълнение № 1044/20.04.2017 г. по ЧГД № 1712/2017 г. по описа на РС Сливен. С ИЛ бил осъден да заплати на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД сумата 403,00 лв., представляваща изплатено обезщетение на основание сключен Договор за застраховка „ГО“ със срок на валидност от 20.03.2014 г. до 19.03.2015 г. във връзка с Протокол за ПТП от 20.04.2014 г., законна лихва от 19.04.2017 г. до окончателното изплащане на сумите, разноски в размер на 25.00 лв. внесена държавна такса и 100.00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Оспорва изцяло по основание и размер вземането на ответника ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД. Счита, че за събиране на същото е изтекъл предоставения в закона давностен период и

същото е погасено по давност, за което прави изрично волеизявление (възражение) за погасяване по давност на въпросните задължения.

Оспорва също и изпълнителен лист от 11.05.2017 г., издаден от РС Сливен по ЧГД № 1712/2017 г., на основание чл. 404 до 409 и 410 до 418 от ГПК.

Сочи, че в периода 2015 - 2023 год. е живял извън пределите на Р България и не бил получавал никакви съдебни книжа, нито бил упълномощавал или разрешавал на някой от негово име да получава такива. В този смисъл не му била връчвана ЗИ и е бил лишен от правата си да се запознае своевременно, да направи възражение или да заплати доброволно въпросните суми.

Счита, че към момента сумата посочена в изпълнителния лист не се дължи на ответното застрахователно дружество, тъй като вземането, представляващо изплатено обезщетение по застраховка е погасено по давност с изтичането на петгодишна давност, която започва да тече от датата, на която застрахователят е платил обезщетението на увреденото лице.

Предвид изложеното се моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответното дружество ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, че Х. П. М., НЕ ДЪЛЖИ сумата в размер на 2843.34 лева, представляваща съгласно съобщение на ЧСИ задължение по изп. дело № 1729/2023 г. по описа на ЧСИ Гургана Грозева, включваща: 403.00 лв. главница, представляваща изплатено обезщетение на основание сключен Договор за застраховка „ГО“ със срок на валидност от 20.03.2014 г. до 19.03.2015 г., във връзка с Протокол за ПТП от 20.04.2014 г. и акцесорните суми: законна лихва от 19.04.2017 г. до окончателното изплащане на сумите, разноси в размер на 25.00 лв. внесена държавна такса и 100.00 лв. юрисконсултско възнаграждение, 1617.86 лв. неолихвяема сума, 261.91 лв. лихви, 3.12 лв. присъдени разноси, 150.40 лв. разноси по ИД, разноси по ЗЧСИ в размер на 257.77 лв. в полза на ЧСИ Г. Грозева, други дължими суми до момента в размер на 150.00 лв.

Претендира направените по делото разноси.

В предоставения едномесечен срок е постъпил отговор от ответното дружество чрез процесуален представител, който оспорва изцяло предявените иски по основание и размер, като счита, че същите са неоснователни.

Твърди, че вземането не е погасено по давност, тъй като са предприети действия прекъсващи давността.

Сочи, че съгласно чл. 114 от ЗЗД, давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. В настоящия случай давността е започнала да тече от издаване на изпълнителния лист на 13.03.2015 г., като следва да се има предвид, че длъжникът не е направил възражение за изтекла погасителна давност по реда на чл. 414 от ГПК. Съгласно чл. 116, б. „б“ от ЗЗД, давността се прекъсва с предявяване на иск или възражение, респ. искането за издаване на изпълнителен лист. От този момент, докато трае съдебният процес относно вземането, давност не тече според разпоредбата на чл. 115, ал. 1,

б. „ж“ от ЗЗД.

Съгласно чл. 116, б. „в“ от ЗЗД, давността се прекъсва и с предприемане действия за принудително изпълнение, а според чл. 117, ал. 1 от ЗЗД от прекъсването на давността започва да тече нова давност. Следователно давността по отношение на вземането е прекъсната с молбата за издаване на изпълнителен лист и още веднъж - с подаване на молба за образуване на изп. дело.

В случая следва да се има предвид и че заповедта за изпълнение се връчва на длъжника, който има право на възражение по реда на чл. 414 от ГПК и ако депозира такава, съдът дава указание за предявяване на установителен иск.

Липсата на възражение по чл. 414 от ГПК означава признание на длъжника на вземането на кредитора. Това означава, че целта на заповедното производство е да облекчи и двете страни в процеса, т.е. както кредитора, така и длъжника и затова последният не може да черпи единствено позитиви от това производство. Именно затова може да се направи извод, че акта за безспорно вземане по заповедното производство се ползва със СПН. Аргумент в тази насока е и разпоредбата на чл. 424, ал. 1 от ГПК, според която длъжникът може да оспори вземането по исков ред, само при наличието на нови, респ. новооткрити обстоятелства или доказателства от съществено значение за спора.

Твърди се, че са несъстоятелни изтъкнатите от ищеца твърдения за обстоятелството, че в периода 2015 -2023 г. е бил извън пределите на Р България. Съгласно чл.40 и чл.41 от ГПК, ако отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщен по делото или на който веднъж му е връчено съобщение или призовка, е длъжен да уведоми съда за новите си адреси. Същото задължение имат законния представител, попечителят и пълномощникът на страната - чл.40 и чл.41 от ГПК. Когато разпоредбите на чл. 40 и чл.41 от ГПК не са спазени от страната, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за редовно връчени.

Посочва се, че давността е прекъсната и с подаването на отговор на исковата молба по същата, тъй като с предявяване на отрицателни установителни иски, ищите не прекъсват давността текла в тяхна полза. Излагат се аргументи в тази насока и се сочи съдебна практика.

Предвид изложеното се моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан.

Претендират се разносните по делото.

В с.з. ищецът редовно призован, не се явява. Същият е депозирал молба, в която сочи, че е известен, че следва да се яви в с.з., но в периода от 17.01.2024 г. до края на м. януари няма да бъде на територията на Р България поради служебни ангажименти и няма възможност да се яви в с.з. Уведомил по телефона упълномощеният от него адвокат Т. Т., но тя му съобщила, че е претърпяла инцидент и в момента е в болнични, както и че към момента все още не е в състояние да работи, да се подготвя по дела и да се явява в с.з. Заявява, че не желае делото да бъде разглеждано в отсъствие на адвоката му. Моли съда да отложи делото за друга дата и час, по възможност следващия месец, за което да бъдат

уведомени той и адвоката му.

Постъпила е молба от адв. Т. Т., в качеството ѝ на процесуален представител на ищеца, с която уведомява съда, че поради претърпян инцидент през м. декември 2023 г., все още е в болнични, в процес на лечение и възстановяване, поради което е в невъзможност да се яви в с.з. Това била и причината да не е получила лично съдебните книжа по делото, тъй като по обективни причини е в невъзможност да работи. Същите били връчени на адрес на ищеца, той я бил уведомил за тях, както и за обстоятелството, че ще отсъства от страната в периода от 17.01.2024 г. до 31.01.2024 г. поради служебни ангажименти, поради което и той е в невъзможност да се яви в с.з. Въпреки депозираната от ищеца молба за отлагане на делото, моли съда да даде ход на делото. Поддържа депозираната искова молба, както и направените уточнения относно петитума на същата, касаещ размера на недължимата от ищеца сума с депозираната допълнителна молба по делото. Няма възражения по доклада и разпределението на доказателствената тежест. Моли съда да задължи ответното дружество да представи по делото в оригинал платежно нареждане от 30.04.2014 г. за заплатена сума, представляваща застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ по щета № 0212-1361-14-403078/14 г. на ЗК „Лен Инс“ АД. В случай, че ответникът представи това платежно нареждане в с.з., но не в оригинал, моли същото дане се приема и да не се цени със събрания по делото доказателствен материал. В случай, че съдът не уважи това искане, заявява, че няма други доказателствени искания. По същество моли съда да уважи предявения иск въз основа на изложените в исковата молба съображения и приложените по делото писмени доказателства. Претендира разноските по делото. Прилага списък на разноските.

В с.з. ответното дружество редовно призовано, не изпраща представител. Постъпило е становище чрез процесуален представител, с което уведомява съда, че поради служебна ангажираност, няма възможност да присъства в с.з. Не възразява да бъде даден ход на делото. Поддържа отговора на исковата молба, оспорва същата. Няма възражения по проекто-доклада. Няма други доказателствени искания. По същество възразява срещу искането за присъждане на разноски в полза на ищцовото дружество по аргумент от разпоредбата на чл.78 ал.2 от ГПК. Прави възражение за прекомерност на претендираното адв. възнаграждение. В случай, че съдът уважи претенцията на насрещната страна за разноски, претендира разноски за процесуално представителство по реда на чл.78 ал.8 от ГПК. Представя списък на разноските.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

Видно от съобщение с изх. № 72656/03.08.2023 г., ищецът е уведомен, че е длъжник по ИД № 20239150401729 на ЧСИ с рег. № 915 Гургана Грозева, с район на действие ОС Сливен, с взыскател ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД. Задължението му по ИД включвало 1617,86 лв. неолихвяема сума, 403,00 лв. главница, 261.19 лв. лихви, 3,12 лв. присъдени разноски и 150 лв. разноски по ИД, 255,77 лв. такса в полза на ЧСИ и други дължими суми в размер на 150,00 лв. Общото му задължение по ИД е в размер на 2843.34 лв., като от взыскателя му е

наложен запор на банкова сметка в ЦКБ АД.

По делото е приложен ИЛ от 11.05.2017 г., от който е видно, че същият е издаден въз основа на Заповед за изпълнение № 1044/20.04.2017 г. по ЧГД № 1712/2017 г. по описа на РС Сливен.

Ищецът е осъден да заплати на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД сумата 403,00 лв., представляваща изплатено обезщетение на основание сключен Договор за застраховка „ГО“ със срок на валидност от 20.03.2014 г. до 19.03.2015 г. във връзка с Протокол за ПТП от 20.04.2014 г., законна лихва от 19.04.2017 г. до окончателното изплащане на сумите, разноски в размер на 25.00 лв. внесена държавна такса и 100.00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

По молба на ЗК Лев Инс АД от 12.07.2023 г. до ЧСИ Гергана Грозева е образувано изпълнително дело № 1729/2023 г.

Установеното от фактическа страна мотивира следните **правни изводи**:

Предявеният иск е с пр. осн. чл. 439 ГПК . С предявяването на процесният иск, ищецът моли съдът да признае за установено по отношение на ответното дружество ,че не дължи сумите по издадения изпълнителен лист от 11.05.2017 г. поради наличие на новонастъпили обстоятелства, а именно погасяването на вземанията поради изтекла погасителна давност.

Установи се , че ответното дружество е подало молба за образувано на изпълнително дело пред ЧСИ Гергана Грозева на основание издадения изпълнителен лист на 11.05.2017 г.

С оглед горното предявеният иск се явява допустим, тъй като ищецът се позовава на новонастъпили, след издаване на изпълнителния лист, факти, на които длъжникът може да се позовава при оспорване на изпълнението. Наличието на висящ изпълнителен процес за събиране на вземането по изпълнителния лист е достатъчно основание за пораждаване на правен интерес у длъжника за предявяване на иска, какъвто е конкретният случай, доколкото по делото не са ангажирани доказателства изпълнително дело № 1729/2023 г. на ЧСИ Гергана Грозева да е било прекратено към настоящия момент. Само когато принудителното изпълнение е приключило и вискателят е изцяло удовлетворен, не е налице правен интерес за длъжника от предявяване на установителния иск.

Предявеният отрицателен установителен иск се основава на твърдението на ищеца, че процесните вземания са погасени по давност, в рамките на което основание съдът дължи произнасяне. С този иск се търси съдебна защита - установяване недължимост на вземане поради изтекла погасителна давност, т. е. че е погасена възможността за принудителното му изпълнение.

Съгласно разпоредбата на чл. 110 от ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок, какъвто е настоящият случай. Доколкото ищеца не оспорва основанието за пораждаването на вземането , а претендира погасяване по давност, то значимо съобразно ТР № 2/13 от 26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС по делото се явява обстоятелството дали са били предприети валидни изпълнителни действия в рамките на течението на давностния срок.

Видно от приетите по делото доказателства, изпълнителното дело е било образувано по молба на ЗК Лев Инс въз основа на изпълнителен лист, издаден на 11.05.2017 г. от Районен съд гр. Сливен на основание влязла в сила Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, издадена по ЧГД № 1712/2017 г. по описа на РС - Сливен, т.е. вземането на ответното дружество към ищеца е станало изискуемо, с издаването на изпълнителен лист по образуването по реда на чл. 410 от ГПК заповедно производство, а именно 11.05.2017 г.

От датата на издаване на изпълнителния лист до датата на подаване на молба от ответното дружество за образуване на изпълнително производство 12.07.2023 г. не са налице данни да са били предприети каквито и да е принудителни действия по отношение на ищеца.

Предвид изложеното, съдът приема, че от датата на издаване на изпълнителен лист до датата на образуване на изпълнително дело е изминал период повече от пет години, като предвид разпоредбата на чл. 110 от ЗЗД са се погасили вземанията на ответното дружество към ищеца и същите са недължими, поради погасяването им по давност, а предявеният от ищеца иск се явява основателен и доказан и като такъв ще се уважи.

Предвид изхода на спора, на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищеца сторените разноски в производството в размер на 50 лева заплатена д.т. и адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева. Основателно е възражението на ответното дружество за прекомерност на заплатеното адв. възнаграждение. Претенцията е за недължимост на суми по издаден изпълнителен лист. Размерът на главницата е 400 лева, поради което съгл. Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, платената сума за адвокат следва да се присъди в минимален размер, а именно сумата 400 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, че **Х. П. М.** с ЕГН ***** от гр. Сливен, кв. „Сини камъни“ бл.3 вх.А ет.8 ап.16, че **НЕ ДЪЛЖИ** на **ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД** с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, сумата в размер на 2843.34 лева, представляваща съгласно съобщение на ЧСИ задължение по изп. дело № 1729/2023 г. по описа на ЧСИ Гергана Грозева, включваща: 403.00 лв. главница, представляваща изплатено обезщетение на основание сключен Договор за застраховка „ГО“ със срок на валидност от 20.03.2014 г. до 19.03.2015 г., във връзка с Протокол за ПТП от 20.04.2014 г. и акцесорните суми: законна лихва от 19.04.2017 г. до окончателното изплащане на сумите, разноски в размер на 25.00 лв. внесена държавна такса и 100.00 лв. юрисконсултско възнаграждение..

ОСЪЖДА **ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД** с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А да заплати на **Х. П. М.** с ЕГН

******* от гр. Сливен, кв. „Сини камъни“ бл.3 вх.А ет.8 ап.16 разноси в размер на 450 лева.**

Решението подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____